

Door José Mangelsdorf

BANJER is er nog.....

Banjer is een schattig hondje. Helemaal bruin, met zwarte vlekken op zijn koppie en op zijn oren. Banjer woont samen met zijn moeder, twee broertjes en twee zusjes in een heel groot huis. Ze hebben een lieve baas en alles is goed. Banjer is gelukkig. En hij denkt dat het altijd zo zal blijven.

Maar Banjer heeft het mis. Dat is niet zo. Op een dag komen er mensen om naar Banjer en zijn familie te kijken. Ze nemen Banjer's broertje mee. De volgende dag wordt een van zijn zusjes gehaald. En nog een dag later is Banjer aan de beurt. Banjer wordt opgehaald door een mevrouw. Nog even een afscheidslukje van zijn moeder..... en dan moet Banjer mee.

De mevrouw neemt hem mee naar een onbekend huis, met een onbekende hondenmand. Maar ze heeft wel lekkere hondenkoekjes voor hem. Het verdriet om zijn moeder, zijn broertjes en zijn zusjes is Banjer snel vergeten. En de mevrouw lijkt wel een aardige mevrouw. Ze zorgt goed voor hem.

Totdat er op een dag iets gebeurt. Wat precies? Banjer weet het niet. Hij weet wel dat de mevrouw opeens geen aardige mevrouw meer is. De mevrouw is boos. Ze is boos op andere mensen. Maar die willen niet naar haar luisteren. En dat maakt de mevrouw nog bozer. De mevrouw kan haar boosheid niet kwijt. En wat doet ze? Ze wordt boos op Banjer. Dat is veel gemakkelijker dan boos zijn op de mensen waar ze ruzie mee heeft. Terwijl Banjer er helemaal niks aan kan doen.....

Opeens is de mevrouw dus geen aardige mevrouw meer. Ze laat Banjer nog wel uit, maar geeft hem bijna niks meer te eten. Een enkel keertje maar. En als ze zich erg boos voelt, dan schopt ze Banjer ook nog.

Banjer heeft nu een hele zere teen. En zijn buik doet ook pijn, want hij heeft zo'n honger..... Maar nee, hij krijgt niks. En de volgende dag ook niet. Banjer wordt zo mager dat je zijn ribben kunt tellen.....

Gelukkig voor Banjer zien de mensen in de straat dat ook. Ze hebben gezien dat Banjer steeds magerder wordt. Ze zien ook dat hij een beetje hinkt, vanwege zijn zere poot. En ze zien dat hij bang is geworden en schrikkerig. Die mensen bellen de politie.....

En dan staan er opeens twee agenten voor de deur. Ze zijn boos op de mevrouw, omdat ze zo slecht voor Banjer zorgt en geven haar een dikke bekeuring. En Banjer nemen ze mee.

De politiemannen denken dat Banjer dood zal gaan. Hij is er slecht aan toe..... Maar gelukkig gebeurt dat niet. Banjer gaat naar een pleegadres, waar een lieve mevrouw héél goed voor hem zorgt. Ze geeft hem steeds kleine beetjes eten. Want een hele bak eten tegelijk is veel te veel. Dat kan Banjer niet verdragen..... Ook praat ze met Banjer. Ze zegt lieve woordjes. En langzaam maar zeker gaat het beter met Banjer. Hij wordt weer wat dikker. En hij voelt zich elke dag een beetje sterker.

Na een tijdje is Banjer weer helemaal gezond. Hij voelt zich gelukkig. En weet je wat....? Hij mag altijd bij de lieve mevrouw blijven wonen. Dat heeft ze hem zelf verteld.